

Brooklyn Baby

1 és l'amor un ideal? 1 escric aquest relat per diversió o per desfogar-me del dolor que em causa el teu amor? És la melancolia que travessa les meves venes un cop d'estat a la meva dignitat? 1 al despertar del somni nostàlgic que atrapa angoixat el meu dolor sento la senzilla impressió que tot pot ser millor, que la ferida algun dia es curarà i la llibertat serà tan real com els ocells que s'alcen al cel tenyit de núvols enfadats, com la tardor i l'hivern, la primavera i l'estiu, acaricien la vida i em regalen la meva flor, el marcòlic groc. Són les entranyes de la cova del terror on sento les parets invisibles de la meva obsessió i encadenada com Prometeu, la soledat i la frustració alimenten la ferida que reneix sense escrúpols cada cop que et veig i mentrestant escolto com piulen els ocellets que canten cançons d'esperança en algun inhòspit indret. 1 mentre les llàgrimes regalimen i nodreixen el sofriment, la meva salvació és la melodia del nocturn número vint de Chopin, abraça els meus sentiments i és la essència de la nit, de l'esperit i de la nena que va néixer un 24 d'abril de 1996.

Ell allà i jo aquí. Només dos estrets carrers ens separen l'un a l'altre, però són els minuts, els segons, que els converteixen en universos paral·lels. La imaginació navega sense direcció en un mar d'il·lusions, de somnis idealitzats, d'esperances i miralls

trencats. Vull endinsar-me en les profunditats de l'oceà i percebre els seus batecs privant al seu últim alè la revelació del desengany. Vull fondrem en els seus sospirs i besar els seus llavis rosats humitejats, mossegar-los suaument i en un instant contemplar com el món torna a començar. No puc desxifrar la seva mirada penetrant i sento com el meu cor s'accelera extasiat. Ell és l'afrodisíac dels meus sentits, però entristida sé que per ell només sóc una noia més que passeja virginalment pels carrers i li llepa la verga fins que està satisfet. Les seves mans ressegueixen sinuosament la meva cintura i lentament fa desaparèixer amb un aire atrevit el fil delicat que travessa les meves natges, les estreny i m'encasta contra la paret. Em mossego els llavis i em posseeix un desig infernal que gemega que em mengi de dalt a baix. Em besa intensament el coll i sento l'escalfor de l'ambre del seu cor. Coneix els meus encants i li agrada bromejar, ell és divertit, ell és especial. I quan al parpellejar, sento els seus dits relliscar pel meu ventre i encuriosit acaricia delicadament el meu jardí encantat, somric de felicitat i oblido la realitat que no vull escoltar. Els introdueix en el meu saborós amagatall, juga com el foc, i ara sí, descobreix els meus pits, succiona els meus mugrons i m'eleva a l'infinit amb un somriure amb estil escoltant *Another Love*. Ell es riu subtilment i em besa apassionadament, vol sentir-me molt a dins al notar-me molla de desig, vol fer-me l'amor amb un toc d'humor. S'encén un incendi satànic i despietat, disfressat de tendresa i llibertat.

I en la fantasia dels records em xiuxiuejava a l'oïda que la primavera era meva, que era el reflex de les flors, l'amor i la diversió. Deia que els meus llavis vermells són els més macos en tot l'univers i que si algun dia se'n va jura que ens tornarem a retrobar. I el silenci cedeix cordialment un petó amb llengua molt potent. Em poso sobre d'ell i em penetra intensament, sense fre, sí, follem perduts pel frondós bosc i grinyolo embogida del plaer que inunda aquest moment. Sóc el foc i la sensualitat, ell és fort i la melodia del meu cor. Conclou la seva ejaculació, es vesteix ràpidament, aspira la nicotina, exhala una gran alenada de fum i diu que té pressa, que ja ens veurem. Jo no vull que se'n vagi i em quedo rumiant encongida perquè no m'estima, què és el que em falta per conquerir-lo.

On estan les princeses que es vesteixen amb vestits elegants i caminen amb tacons sota la llum primaveral? On està el teu cor en el que vaig confiar sense dubtar? I és en la frustració on recordo els teus petons, la teva obsessió per tenir-me molt a prop. És una llàstima, si tan sols poguessis llegir el secret dels meus llavis vermells, cardaria amb tu en qualsevol racó de l'univers.

I sí, estic obsessionada amb tu. M'agrada la teva olor i el teu cabell daurat despentinat, el clarobscur dels teus ulls blaus i els teus llavis carnosos i excitants. És l'instant en què em vas mirar amb aquell somriure entremaliat que vaig enamorar-me bojament de tu. És en els somnis eròtics l'únic lloc on coincidim ara i penso amb tu cada dia fins que arriba la nit. Somnis

vulnerables, on sóc presa del desig, els teus ulls implorants em volen posseir i vull menjar-te sens parar el teu membre d'elefant. Penso en aquells dies oblidats i les tardes tranquil·les on follàvem com animals. No et mentiré penso amb tu des del dia que vaig decidir escapar dels teus encants i sento vergonya al pensar que potser algun dia llegiràs aquest relat, esperem que mai, que sigui l'oblit d'un cor ferit i els teus records es resguardin amb l'escalfor d'un dia qualsevol. No sóc jo, però no puc apagar la obsessió que el meu cor ha encès per tu. Tu i el sexe sou la química de l'engany. M'agrada recordar les aventures pel bosc i al supermercat, on jugàvem d'amagat com dos joves que no es volen fer grans. I si la meva obsessió roman en un racó, emmudiré el meu dolor i amb afecte perdonaré el meu instint i quan amb miris de reüll et somriure com si mai ens haguéssim vist. I miraré sense rancor els teus nous amors, i volaré amb el vent escoltant *Brooklyn Baby* pels carrers, seré una deessa estel·lar que enamorarà als vianants.

Ell va ser l'esperança per fugir d'un dolor intern, l'espina clavada en el meu subconscient, que esvaïa les roses vermelles que m'acompanyaven allà on estigués. I en la confusió d'aquella nit estrellada vaig mirar fixament les pupil·les del meu petit príncep blau i el meu cor em va xiuxiuejar dolçament: si algun cop t'oblides de mi recorda que sempre estic aquí, qui t'estimi de veritat serà un gran afortunat perquè haurà desvelat la màgia dels teus encants. Connectarà amb la teva bellesa interior,

renaixeran els silencis perduts, les mirades inquietants i els bonics detalls. I si en algun moment sents que les estrelles s'apaguen i el sol ja no il·lumina els teus matins brodats d'or, sempre hi haurà un amic que et dirà a cau d'orella que et mereixes el millor: ser feliç amb algú que t'estimi amb dolçor, que s'encengui al teu costat i t'ajudi amb amor si et caus en la foscor. I he après que cadascú guarda un secret i es diu seducció i només amb delicadesa pots enamorar-te amb tendresa. I la obsessió no és l'amor sinó una confusió, una expectativa que mai em va fer sentir viva, em va fer plorar i romandre apagada en la melancolia que es repetia un dia sí, un dia no. Era la imaginació d'un cor adolorit, però com qui no vol la cosa un es perd pel camí fins que troba una senyal que li diu: - ep, per aquí no pots seguir! - I amb dignitat i força torno a construir un pont que em permeti arribar al meu destí i lluitar pels meus objectius.

Sóc la llibertat i la feminitat dels dies primaverals, escolto els ocellets piular feliçment pel parc i la cançó de *La Vita è Bella* embellint els carrers. M'agraden les històries on la por i la injustícia es transformen en amor i emoció i captiva als espectadors. Em miro al mirall i em sento coqueta, sensual i sexual. Tot allò que desitgem està en el nostre interior. Si seguim la nostra intuïció sempre podrem il·luminar la nostra essència i trobar la nostra flor. La meua és el marcòlic groc, endevines el meu nom?

Denise